

ראשי | דירוגים | חברות | מנהלים | כתבות | גלריה | אודות

ראשי > כתבות

אודות DUN'S100

גלובס וקבוצת דן אנד ברדסטריט ישראל משיקים את "גלובס Dun's 100", דירוג החברות המובילות במשק הישראלי. שיתוף הפעולה משלב את היתרונות של שני הגופים המובילים בתחומם ונועד לספק לקהילה העסקית תמונה עדכנית ומפורטת על החברות ועל המנהלים המובילים בישראל. דירוג "גלובס Dun's 100" דירוגי "גלובס Dun's 100" מציג את החברות המובילות במגוון ענפים במשק ומשקפים את המציאות העסקית בישראל בצורה מהימנה, מדויקת ומקצועית.

המשך >>

כתבות גלובס

התקדמות במכירת השליטה בתנובה:
נציגי ברייט פוד הסינית יגיעו לארץ
לבדיקת נאותות

08:14, 10.02.14

נא להכיר: ד"ר אורי פולט שווה "על
הנייר" 110 מיליון שקל

06:31, 10.02.14

מה גורם ליזמי הנדל"ן ולעורכי דינם
ללקצר הליכים?"

07:04, 10.02.14

צפי לפתיחה מעורבת בבורסה,
בהמתנה לאירופה וניו-יורק

08:37, 10.02.14

חסינותם של עובדי ציבור מכוח חוק איסור לשון הרע

21.11.13, 10:34 | עו"ד דור ליאונד, משרד עו"ד זאב ליאונד ושות'

מעמדו של עובד ציבור כנתבע בתביעת דיבה עשוי להיות שונה מהותית בהשוואה למעמדו של נתבע רגיל

חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, מונה בסעיף 13 שורה של פרסומים מותרים אשר לא ישמשו עילה למשפט פלילי או אזרחי בשל הוצאת לשון הרע, ובהם גם פרסומים ש"המפרסם חייב לעשות על-פי דין או על-פי הוראה של רשות המוסמכת לכך כדון, או שהוא רשאי לעשות על-פי היתר של רשות כאמור".

הפסיקה פירשה את הפרסומים המותרים המצויים בסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, ככאלה המעניקים הגנה מוחלטת לנתבע בתביעת דיבה. כלומר, גם במצב בו דברי הדיבה פורסמו ברשלנות גסה וללא ביסוס עובדתי, תוכנם היה בוטה ביותר, ואפילו אם פורסמו בכוונת זדון להרע לנשוא הפרסום, הרי שעדיין נהנה המפרסם מחסינות מפני תביעה.

תכליתה של הוראת החוק היתה להגן על בעלי סמכות מעין שיפוטית, כדי לפטור אותם מהחשש שמא התבטאויות ופרסומים שיעשו במסגרת עבודתם ברשות מוסמכת יחשפו אותם לתביעות דיבה, ובדרך זו להבטיח כי יעשו מלאכתם נאמנה למען הציבור, ללא מורא וללא משוא-פנים.

בית המשפט העליון קבע בנושא זה כי מחובר ב"רע הכרחי" שיש להסכים עמו, ושהצדקה נובעת מן השאיפה להגן על טוהר של ההליך המעין-שיפוטי ולאפשר את התנהלותו באורח סביר.

באותו פסק דין הבהיר בית המשפט העליון את גבולות הגיזרה של החסינות המוענקת לעובד הציבור הנושא סמכות מעין-שיפוטית, וקבע כי "בנסיבות בהן אין מתקיימת זיקה ממשית בין תוכנו של הפרסום לבין אופיו של התפקיד ומטרתו, אין הצדקה לשלילת זכות התביעה של הנפגע".

בפועל, נתבעים רבים לא התקשו להוכיח כי התקיימה "זיקה ממשית" בין התבטאות פוגענית שלהם, לבין תפקידם כעובדי ציבור, ותביעות דיבה רבות נדחו מכוח החסינות האמורה.

פסק דין שניתן לאחרונה על-ידי בית משפט השלום בהרצליה (כב' השופטת ארית מני-גור) מאיר שוב את הקושי והמורכבות הטמונים בחסינות המוחלטת מכוח הוראת סעיף 13(9) לחוק איסור לשון הרע.

במקרה שהובא בפני בית המשפט הוגשה תביעה על-ידי יו"ר ועד עובדים בעריה כנגד היועץ המשפטי באותה עריה, בגין דברים שכתב האחרון אודות התנהלות של התובע.

בית המשפט התרשם כי הפרסומים שביצע היועץ המשפטי עלו כדי הוצאת לשון הרע, ואולם דחה את התביעה בנימוק כי "ההלכה הפסוקה הקיימת קובעת כי קיימת הגנה מוחלטת להתבטאויות שנאמרות בזיקה לתפקיד המקצועי של נושא המשרה מבלי לבדוק אם המניע זר, אם נעשה בזדון או ברשלנות, או בכוונה תחילה".

בית משפט השלום הביע חוסר נוחות מתוצאה הכרחית זו, מאחר שלפי התרשמותו חלק

מהפרסומים נבע ממניעים זרים ונעשו בחוסר תם-לב.

פסק הדין נחתם באמירה כי "יש לקוות כי ההלכות המשפטיות הבאות והמחוקק יתנו דעתם למקרים כגון אלה", וכי ינתן דגש מספק גם לחשיבות במניעת התבטאות פוגעת מקום שאיננה הכרחית.

אם סבורים כי סיוגה של החסינות מכוח סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע למקרים בהם יוכח כי הפגיעה הייתה הכרחית בלבד, תהיה קשה ליישום ועלולה לגרום למידה רבה מדי של חוסר ודאות משפטית.

יחד עם זאת, בהחלט יש מקום לשקול את סיוגה של החסינות, כך שייקבע כי מקום בו התובע הוכיח כי הפרסומים נשאו התובענה נעשו באופן חוזר, מתוך כוונת לפגוע בתובע, או בשל מניע אישי של המפרסם - הרי שלא תעמוד למפרסם החסינות המוחלטת מכוח סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. פרשנות זו תתאים לדעתנו לתכלית המקורית של הוראת החוק, והיא לשמור על הגינות של ההליך המעין-שיפוטי.

Like 2 8+1 0 Tweet Share

ראשי | דירוגים | חברות | מנהלים | כתבות | גלריה | אודות